

HISTORIE

Okouzující malý bruselský grifonek s nejistým původem pochází z uliček města Bruselu v Belgii.

Většina zdrojů se shoduje na tom, že byl bruselský grifonek vyšlechtěn v Belgii z malých hrubosrstých pejsků, chovaných ve stájích na chytání myší. Odsud tedy jméno Griffons d'Ecurie (drátosrstí stájoví psi). Ačkoli neexistuje žádný seznam všech plemen, která byla vykřížena, aby vznikl grifonek v té podobě, v jaké ho známe dnes, přesto nikdo nepochybuje o tom, že se základem chovu stali opičí pinč, malí angličtí španělé a mops. Vliv opičího pinče je vidět v celkové velikosti a drátovité textuře srsti. Krátkosrstá varieta bruselského grifonka (brabantík – poznámka překladatele) je přímým výsledkem přikřížení mopse. Malý španěl přispěl svými velkými výraznými očima, klenutým čelem, nahoru zahnutou spodní čelistí a čenichem, tmavě červenou barvu přinesl ruby zbarvený king charles španěl a barvu černou s pálením kavalír king charles.

Ať už se plemeni dříve říkalo jakkoli, od roku 1880 je v Belgii známo jako Griffons Bruxellois – bruselský grifonek. V roce 1883 sepsali belgičtí chovatelé standard a ustanovili obvyklé třídy pro výstavy. Před tím bylo plemeno řazeno mezi křížence nazývané hrubo- a dlouhosrstí teriéři. V roce 1889 byl v Bruselu založen Klub bruselského grifonka. Zhruba tou dobou byli krátkosrstí psi přeřazeni do zvláštní variety pod jménem Griffon Brabancon – brabantík. Ke konci 90. let 19. století se plemeno celkem úspěšně rozvíjelo díky tomu, že je ve větším množství chovali belgická královna a flanderský vévoda.

Po roce 1890 byli bruselský grifonek a brabantík představeni Anglii a roku 1898 byli zapsáni do Anglické plemenné knihy. Byly vytvořeny anglické kluby na podporu rozvoje tohoto nového plemene.

Roku 1899 se objevili první grifonci v plemenné knize Amerického Kennel Klubu (AKC) a byli předvedeni ve Westminsteru v několika třídách. Plemeno získalo klasifikaci v roce 1900 a prvního šampiona zapsal AKC roku 1908. První speciální výstava bruselských grifonků ve Spojených státech se konala ve městě New York 10. května 1918 a zúčastnilo se jí 53 grifonků.

Klub bruselských grifonků Ameriky zůstal aktivní do roku 1939 jako rodičovská organizace chovu. V roce 1945 byla jako zastřešující organizace založena Americká asociace pro bruselské grifonky.

Po druhé světové válce proběhly ve standardu plemene dvě reformy. První z nich v roce 1959 spojila standard pro bruselského grifonka a brabantíka. Reforma z roku 1990 zrušila diskvalifikaci černých brabantíků a vrátila je zpět do výstavních kruhů, kam bezesporu patří.

Do nového století zůstává cílem Americké asociace pro bruselské grifonky zodpovědný dozor nad péčí o vysokou kvalitu plemene při zachování popularity plemene.

Celkový vzhled:

Malý pes, inteligentní, ostražitý, robustní, se silným krátkým tělem, ušlechtilým držením a uspořádáním těla, přitahující pozornost téměř lidským výrazem.

Rozlišují se dva typy srsti: hrubá (u bruselských grifonků) a hladká (u brabantů). Kromě srsti mezi těmito psy není rozdíl.

Detailní popis:

Bruselský grifonek je bystrý, kompaktní malý pes s nesporným vlivem krve teriéra, o čemž svědčí jeho pozornost a ušlechtilé držení těla. Kvadratické tělo je spíše svalnaté než elegantní. Nosí se s velkým sebevědomím, přesvědčen, že si zaslouží být v centru pozornosti.

Správně umístěné oči, nos a předkus tvoří zvláštní grifončí výraz obličeje. Když se podíváte hluboko do velkých mírných očí, pohled vám vrátí okouzující stvořeníčko s překvapující inteligencí. Tyto vlastnosti mu dodávají „téměř lidský“ výraz. Grifonek je velmi osobitý pejsek.

Vady:

Při seznamování se mohou trochu držet stranou, tato vlastnost by však nikdy neměla vyústit do krčení se, plazení, nebo ukrývání.

Velikost, proporce, hmota:

Velikost – Váha obvykle 8 až 10 liber (3,6 až 4,5 kg), neměla by přesáhnout 12 liber (5,5 kg). Typ a kvalita psa jsou důležitější než váha, a tak by menší pes, který je statný a dobře vyvážený, neměl být penalizován.

Proporce – Čtvercový, měreno od ramenního kloubu po sedací kost a od kohoutku k zemi.

Hmota – Silný, kompaktní, dobře vyvážený. Silné kosti.

Detailní popis:

Kompaktní, podsaditý, dobře vyvážený grifonek, dobře osvalený, se silnými kostmi a robustní, má ideální váhu 3,6 až 4,5 kg. Grifonci často dospívají dva až tři roky.

Tito statní mrňousci jsou často těžší než vypadají. Důležitější než váha je malý kvadratický formát a robustnost, celková vyváženost a plemenný typ, a to vzhledem k tomu, že váha a velikost nejsou vylučujícími vadami.

Vady:

Nadměrně velký nebo extrémně malý. Se slabou kostrou nebo nedostatečně vyvinutý. Moc tlustý. Špatně vyvinuté svaly. Příliš jemný nebo příliš hrubý.

Hlava: Velmi důležitý znak. Téměř lidský výraz.

Detailní popis:

Podstata plemenného typu bruselského grifonka je tvořena neobvyklou hlavou. Téměř lidský výraz se odvozuje ze správného umístění a poměru mezi očima, lebkou, čenichem, pysky a čelistí.

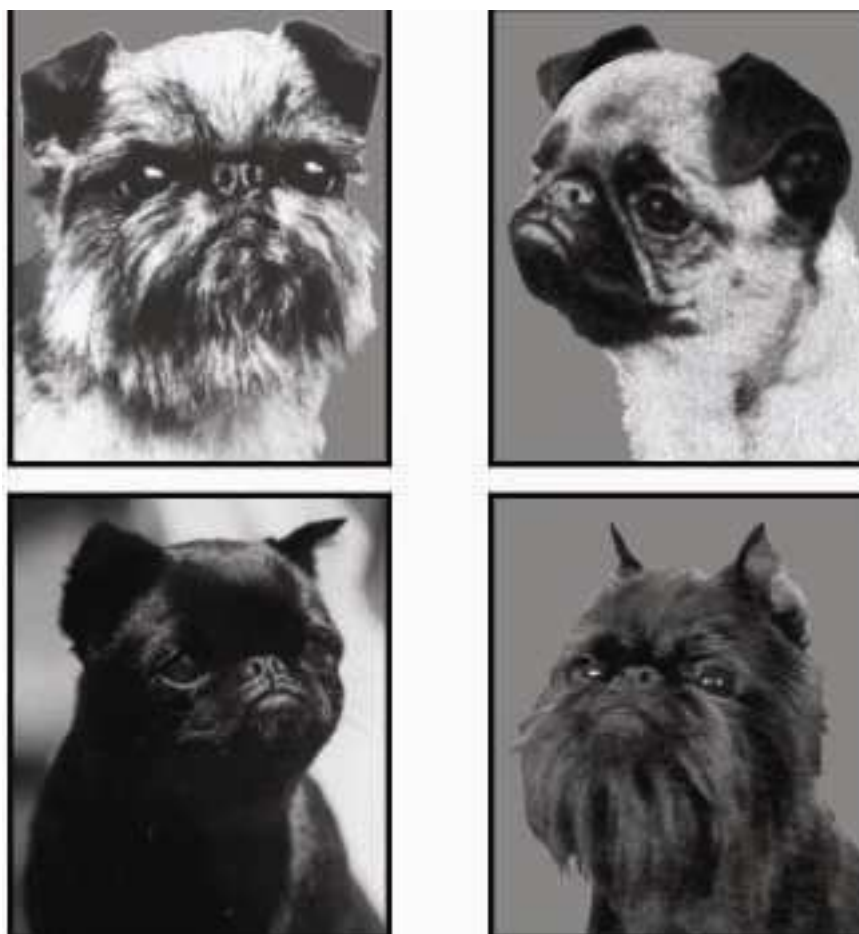
Oči musí být uloženy daleko od sebe ve stejné úrovni s čenichem. Pysky musí do sebe zapadat a těsně přiléhat k čelistem. Malí španělé propůjčili grifonkům mnoho znaků, jako kulaté temeno a klenuté čelo, velké prosebné oči, široké nosní dírky, a také silnou, širokou, nahoru zahnutou spodní čelist a čenich.

Paragrafy o hlavě grifonka v našem standardu jsou naprosto jasné a neoponechávají volný prostor pro osobní preference chovatelů nebo rozhodčích. Hlava musí být hodnocena jako celek. Je na zodpovědnosti všech, kdo chovají a posuzují, aby bruselský grifonek neztratil to, co ho dělá výjimečným.

Vady:

Hlava není v rovnováze s celkovým vzhledem. Vyčnívající nos. Vertikální čenich bez správného uložení hluboko do linie mezi bradou a čelem. Nízko posazený čenich. Slabá nebo úzká tlama a spodní čelist.

Správně utvářená hlava a výraz

Oči posazeny daleko od sebe, hodně velké, černé, nápadné a široce otevřené. Řasy dlouhé a černé. Okraje očních víček černé.

Detailní popis:

Oči musí být uloženy daleko od sebe, aby mezi nimi zůstal prostor pro extrémně krátký, dobře uložený čenich, který má být ve stejné výšce jako oči. Velké nápadné oči tvoří spolu s ostatními znaky téměř lidský výraz, který je tolik důležitý pro správný plemenný typ. Oči nejsou skutečně černé, nýbrž velmi tmavě hnědé, a vypadají skoro černé. Oční víčka mají být lemována černou barvou, což oku přidává na intenzitě. Široce otevřené oči jsou pro správný výraz nepostradatelné.

Vady:

Světlé oči. Malé, šilhavé oči, nebo oči mandlového tvaru. Vystupující oči a viditelné bělmo. Oči posazené blízko u sebe nebo vysoko. Chybějící černé okraje víček.

Správné oči velké, daleko posazené, v jedné linii s čenichem, široce otevřené, téměř lidský výraz.

Uši malé a posazeny dost vysoko na hlavě. Uši jsou nošeny napůl vzpřímeně.

Detailní popis:

Ideální je malé ucho, klopené těsně nad horní úroveň hlavy a trochu pozvednuté. Kůže má zakrývat okraj sluchovodu. Dobře tvarované ucho může hodně vylepšit vzhled hlavy tím, že jí opticky dodá na šířce a velikosti.

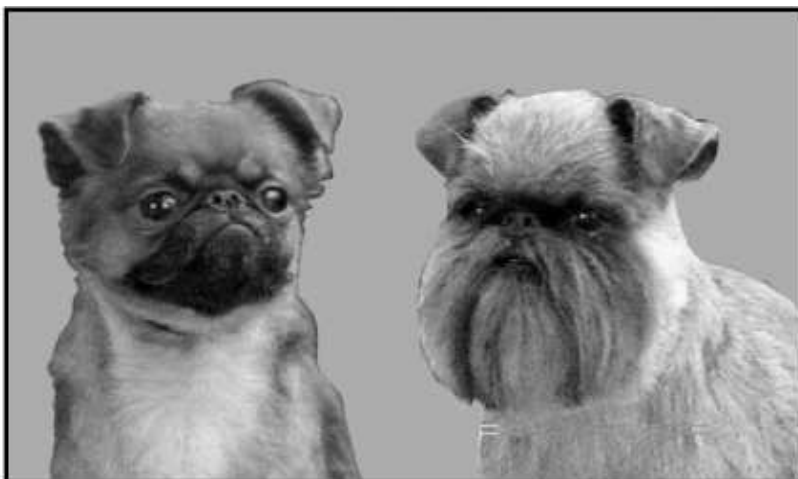
(Viz str. 7)

V U.S.A. chovatelé kupírují uši grifonků podle svého osobního vkusu. Přesto je i tam vysoce ceněno správně držené, malé nekupírované ucho.

Poznámka překladatele: Dle zákona č. 246/1992 Sb. na ochranu zvířat proti týrání, ustanovení § 4 odst. 1 písm. g) a jeho novelizací č. 162/1993 Sb. je v České republice kupírování uší psů zakázáno. Novela zákona č. 246/1992 Sb. ze dne 1. 4. 2004 zakazuje propagaci týrání zvířat, kterou se rozumí předvádění kupírovaného zvířete na veřejném vystoupení nebo svodu zvířat, ale i navádění k zásahům a praktikám, spojeným s týráním zvířete podle tohoto zákona.

Vady:

Nízko posazené uši. Převíslé nebo velké, plandavé uši.

Ideální uši, hlavy, lebky a výrazy.

Ideal ears, heads, skulls and expressions.

Přezubování může způsobit, že se uši stavějí nebo pokládají. To se právě stalo těmto krásným štěňátkům.

Hlava velká a kulatá, s klenutým čelem. Stop je hluboký.

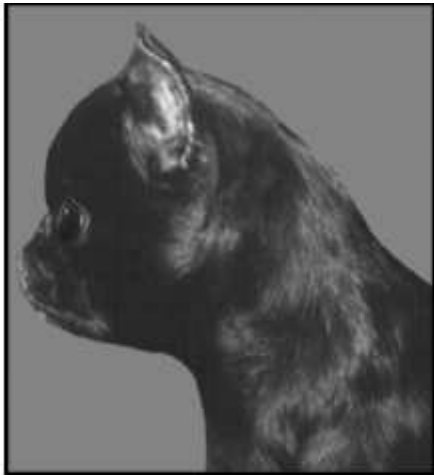
Detailní popis:

Vysoce ceněna je velká hlava. Temeno hlavy mezi ušima je mírně zakulaceno. Klenutí hlavy je vidět na čele, což je ta část hlavy, která sahá od očí k temeni. Správně hluboko uložený, extrémně krátký nos je v profilu vychýlen vysoko a dozadu, výše mezi očima se tvoří hluboký stop, který lze nahmatat, ale není při bočním pohledu vidět.

Vady:

Ploché čelo. Stop příliš viditelný.

Obr 1 – Správný profil

**Hluboko uložená tlama a čenich.
Klenuté čelo.**

Obr 2 – Nesprávný profil

**Ploché čelo, příliš dlouhý nos.
Nos a tlama ve svislé linii bez zahloubení.**

Čenich černý, nos extrémně zkrácený, špička nosu leží tak hluboko mezi očima, že vypadá zahloubený. Nosní dírky velké.

Diskvalifikující vady:

Nosní houba depigmentovaná nebo jiné barvy než černé.

Detailní popis:

Umístění čenichu je důležité a je výchozím bodem k hodnocení celé hlavy. Při pohledu zepředu by čenich měl být v jedné linii s očima. Obličej je plochý, ale plochý pod určitým úhlem. Svislý nos (např. připomínající plochý obličej pekinéze nebo mopse) nemůže být uložen správně hluboko v linii mezi bradou a čelem. Jestliže čenich leží hodně pod úrovní očí, většinou jde o svislý nos, který je navíc i moc dlouhý. Nosní houba a kůže na čenichu mají být velké, aby se do nich pohodlně vešly otevřené nozdry.

Vady:

Zúžené nozdry. Svislý čenich. Čenich nízko posazený. Příliš dlouhý nos. Jakýkoli jiný než černý čenich.

Správné umístění pysků, čelistí a čenichu

Extrémně krátký nos, špička nosu leží hluboko mezi očima

Krátké plyšové pysky, nahoru zahnutá, předsunutá, široká dolní čelist.

Nesprávné umístění pysků, čelistí a čenichu

Pysky mají černý okraj, nejsou povislé, nýbrž těsně přiléhají, čistě uzavírají tlamu. Čelisti musí tvořit předkus. Řezáky spodní čelisti by měly být předsunuty před horními řezáky. Spodní čelist je nápadná, spíše široká a zahnutá nahoru. Když je tlama zavřená, neměly by být vidět zuby ani jazyk. Křivá čelist je těžkou chybou.

Diskvalifikují vady:

Podkus. Vyčnívající jazyk.

Detailní popis:

Horní pysk by měl být krátký a plyšový. Velmi důležité je, aby byla dolní čelist zahnutá nahoru. „Zamračený výraz“ grifonků je mezi ostatními plemeny ojedinělý.

Spodní čelist se má ohýbat nahoru, a tak tvořit nápadnou bradu. Spodní čelist by měla být široká, aby se do ní vešlo šest řezáků; nicméně důležitější je viditelná šíře tlamy a čelisti, takže grifonkům nemusí být počítány zuby stejně jako pracovním plemenům.

Těsné přiléhání horního pysku a šířku čelisti lze dobře pozorovat u brabantíků. Mnoho lidí má dojem, že brabantíci mají užší tlamu. To nemusí být pravda, neboť grifonkům dodává iluzi širší tlamy jejich vous.

Štěňata:

Při posuzování štěnat je důležité si uvědomit, že se čelisti vyvíjí téměř rok, a že ve štěněcím věku mohou být některé zuby při zavřené tlamě vidět. Toto vývojové stádium by se mělo napravit v dospělosti. Rozhodčí by měli vždy přihlížet k věku psa. Nevytržený mléčný špičák může nadzvedávat horní pysk, takže pak tlama vypadá křivá. (Viz prostřední obrázky na straně 11)

Vady:

Dlouhý horní pysk jako u mopse. Vyčnívající jazyk. Slabá krátká spodní čelist. Úzká čelist a tlama.

Pokud není čelist správně zahnutá, pysky se nemohou dotýkat a správně uzavírat tlamu. Grifonek, který má delší předkus a nezahnutou čelist, bude bezpochyby ukazovat zuby a jazyk. Mezi horními a dolními řezáky bude moc velká mezera a pysky se nebudou těsně přimykát. (Viz dolní obrázek vpravo na straně 9)

Vážná chyba:

Křivá tlama.

Správně ukončený krátký horní pysk

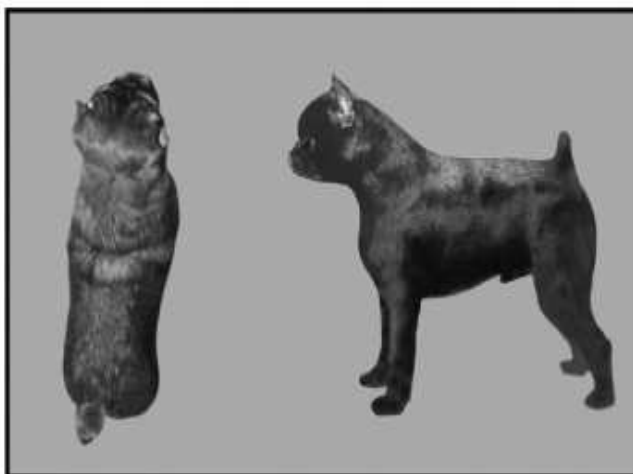
Středně dlouhý, elegantně klenutý krk

Rovná linie ze středu čenichu na bradu je známkou toho, že tlama není křivá.

Nevytržený mléčný špičák může nadzvedávat horní pysk, takže pak tlama vypadá křivá.

**Zád' v rovnováze s rameny
Správně vyvážená, silná a kompaktní stavba těla**

Krk, hřbetní linie, trup: krk středně dlouhý, elegantně klenutý.

Detailní popis:

Krk spojuje velkou výraznou hlavu se silným tělem. Nejlépe utvářený krk je proto spíše silnější, středně dlouhý a harmonicky klenutý. Na přechodu k ramenům by měl tvořit plynulou linii.

Vady:

Dlouhý úzký krk. Krátký krk, se kterým pes vypadá nahrbený a kulatý.

Hřbetní linie: Hřbet rovný a krátký.

Detailní popis:

Linie hřbetu by měla být rovná od kohoutku k nasazení ocásku, neměla by být pronesená nad rameny nebo vyklenutá nad ledvinami.

Trup: silné, krátké tělo. Hrudník má být široký a hluboký, žebra dobře klenutá. Bedra krátká.

Detailní popis:

Hrudník má být mezi předními končetinami široký. Měl by být tak hluboký, aby dosáhl k loktům. Grifonci dospívají pomalu; u mladého psa nemusí být hloubka hrudníku a klenutí žebor plně vyvinuty.

Grifonek by měl vypadat široký a kvadratický, při pohledu seshora mají být zád' a ramena přibližně stejně široké. Dobře klenutý hrudní koš přispívá k celkovému robustnímu vzhledu těla. Žebra mají být dobře zakryta a tělo má být na dotek pevné. Hrudní koš má dobře přecházet do krátkých, silných beder. U fen jsou tolerována bedra delší.

Vady:

Na těle nemá být žádná zřetelná nepravidelnost. Úzkou přední část těla obvykle doprovází plochý hrudní koš. Sudovitý nebo plochý hrudník. Spáditá zád' nebo pronesený kohoutek. Extrémně vyvinutá kterákoli část těla, kazící celkově vyvážený vzhled.

Ocas: Nasazený a nošený vysoko, kupíruje se asi na jednu třetinu.

Nekupírovaný ocas by měl být nesen vzpřímeně a směřovat špičkou ke hřbetu, aniž by se ho dotýkal nebo byl zatočený.

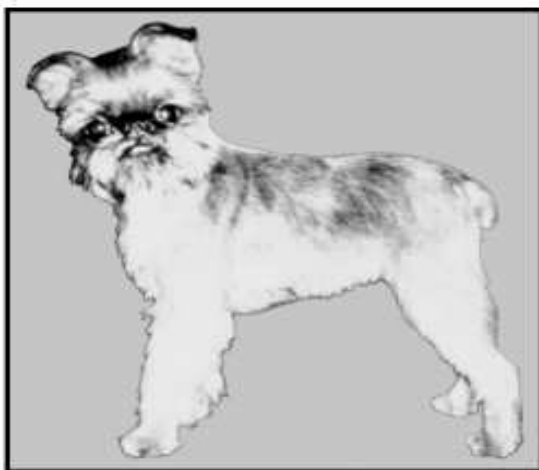
Detailní popis:

NASAZENÍ ocasu nesmí být zaměňováno za **NESENÍ** ocasu. Nasazení ocasu je součástí těla, nesení ocasu je dáno držením těla v postoji. Vysoce nasazený ocas je prodloužením rovné linie hřbetu. Linie hřbetu má být rovná od kohoutku do místa nasazení ocasu a ocas má být nasazen vysoko na ploché zádi. Ocas je ideálně nesen v úhlu 90°. Mladí psi, kteří ve výstavních kruzích začínají, nemusí být dostatečně sebevědomí, aby drželi ocásky vzpřímeně, ale to je záležitost tréninku a zkušeností. Měla by být zohledňována celková kvalita a věk zvířete.

Věta o kupírování na jednu třetinu je přibližným vodítkem k požadované délce ocasu. Štěňata se někdy rodí se zálomkou na ocase, pak se musí ocas ustříhnout na krátko. Zálomek na bázi ocasu může znemožnit, aby byl ocas nošen vysoko. Štěňata se také mohou narodit s krátkými ocásky nebo bez ocasu. Tento případ by neměl být postihován, ačkoli chybějící ocas samozřejmě ovlivňuje celkovou rovnováhu těla psa.

Vady:

Jakékoli jiné nesení a nasazení ocasu než ideální.

Obě tato krásná štěňata mají ocásky nasazeny vysoko, ale jeden je trochu starší a lépe socializovaný.

Přední část těla: Hrudní končetiny středně dlouhé, rovná předloktí, končetiny dobře osvalené, postavené dostatečně daleko od sebe a při pohledu zepředu jsou od ramene rovné.

Detailní popis:

Síla kostí hrudních končetin má být dostatečná, aby vyvážila hmotu velké kulaté hlavy a široké hluboké hrudi s dobře klenutými žebry. Přední část těla nesmí být rovná jako u teriérů, hrud' má být lehce vystupující, a proto by ramena měla být uložena dostatečně vzadu. Utváření přední části těla má být v rovnováze se šířkou zádi, ramena nemají působit přetíženě a tělo nemá mít hruškovitý tvar. Zapamatujte si slova kvadratický a vyvážený. (Viz dolní obrázek na straně 11).

Vady:

Lokty vybočené ven nebo vtočené dovnitř. Utváření hrudi moc úzké nebo moc široké. Zborcený hrudník.

Nadprstí: Krátké a silné.

Tlapky: Okrouhlé, malé a uzavřené, ani vbočené ani vybočené. Prsty přiměřeně klenuté. Přednost mají černé polštářky a drápy.

Detailní popis:

K tomu, aby se grifonek udržel na prstech, potřebuje silná nadprstí. Téměř kočičí tlapka je okrouhlá s tlustými polštářky a dobře klenutými klouby prstů. Za zmínku stojí takzvaná „tlapka s plovací blánou“, která se vyskytuje v některých liniích grifonků. Tento název označuje tlapku, ve které jsou dva prostřední prsty srostlé. Výskyt tohoto znaku může být spolu se zálokovitými a krátkými ocasy vystopován až k příkřížení anglických malých španělů. Produktem tohoto příkřížení je však mnoho požadovaných znaků na hlavách grifonků. Štěňata, která se rodí s tlapkou s plovací blánou a zálokovitými ocásky, což spolu zřejmě často souvisí, obvykle mívají vynikající hlavy. Přední a zadní paspárky se obecně odstraňují.

Vady:

Velká, zaječí nebo rozevřená tlapka.

Zadní část těla: Pánevní končetiny dobře vyvinuté, stehna silná a dobře osvalená, kolenní klouby dostatečně zaúhlené, hlezna dobře zaúhlená a navzájem rovnoběžná.

Detailní popis:

Pro schopnost kvalitního pohybu a rovnováhu těla je důležité přiměřené úhlení hrudních i pánevních končetin. Stehna mají být osvalená, nemají vypadat měkce jako při nedostatku pohybu. Při pohledu ze strany by měly být špičky prstů na pánevní končetině v jedné linii se zadním okrajem sedacího hrbolu.

Vady:

Rovné nebo přeúhlené kolenní klouby. Zád' v porovnání s rameny příliš úzká (hruškovitý tvar). Nedostatečně vyvinuté svalstvo. Dlouhá hlezna, sudový nebo kravský postoj.

Osrstění: Srst grifonků je drsná a hustá, čím tvrdší a drátovitější, tím lepší. V žádném případě by srst neměla vypadat nebo být na dotek vlněná, a nikdy by srst neměla být na jakémkoli místě hedvábná. Srst nemá být tak dlouhá, aby pes vypadal zarostle, ale měla by být zřetelně odlišná od srsti brabantíků. Hlava má být pokryta drsnou srstí, která je delší v okolí očí, čenichu, na lících a na bradě, takže tvoří vous. Hrubá srst se upravuje trimováním, nikdy by neměla vypadat neudržovaně. Osrstění těla je tak dlouhé, aby se dala posoudit jeho struktura. Srst může být pro lepší vzhled upravována, ale srst stříhaná nůžkami a / nebo strojkem by měla být přísně postihována. Srst brabantíka je rovná, krátká, přiléhavá a lesklá, beze stop drátovité srsti.

Detailní popis:

Srst grifonků se nejvíce odlišuje hrubostí, barvou a hustotou srsti na praporecích. Srst se skládá z drsné krycí srsti (vnější srst) a podsady, která je často měkčí a světlejší. Krycí srst by měla být velmi tvrdá, drátovitá a hustá. Chlup z krycí srsti je nejtvrdší a nejdrátovitější na špičce, a v závislosti na délce srsti je směrem ke kořínku měkčí a světlejší. „Klasická“ srst má podsadu skoro stejně tvrdou jako krycí srst. Aby pes s ideální srstí vypadal dobře, potřebuje jenom vyčesat. Tato úžasná srst, tvrdá jako hřebíky, obvykle tvoří chudé praporky na nohách a krátký vous. Tato velmi málo častá struktura srsti by měla být vysoce ceněna.

I když grifonci nelínají, mrtvá nebo poškozená srst musí být vytrhávána prsty nebo trimována, aby mohla vyrůst nová tvrdá srst. Postupně nebo střídavě upravovaná srst nebude mít takovou strukturu a barvu, jako srst, která byla celá najednou vytrimována.

Nenechte se oklamat nadměrným množstvím srsti. Drátovitý vous, tvořený trochu delší srstí v obličejí, by neměl být dlouhý. Na čele a na lebce by neměly být ponechávány zbytečné chlupy, které mohou zakrývat spoustu chybných znaků hlavy, např. úzkou hlavu, dlouhý nos, ploché čelo atd. I když je někdy velmi působivý, dlouhý plyšový vous může poškodit rovnováhu mezi proporci hlavy. Měkké bavlněné praporky všeobecně naznačují, že je srst příliš měkká a jemná. Správná tvrdá, drátovitá srst jen zřídka (jestli vůbec kdy) tvoří dlouhé bohaté praporky.

Srst brabantíků je podobná srsti bostonského teriéra, ve které se dlouhé chlupy nevyskytují. Ideální srst brabantíka je na dotyk hladká, ale ne hedvábná. Neměla by mít podsadu, a nemá tvořit hřívu na krku ani kalhotky na zadečku.

Čtyři grifonci na horních obrázcích mají správně tvrdou srst, která netvoří bohaté praporky. Jsou správně upraveni.

Grifonek nemá správnou strukturu srsti a jeho srst je upravena do takového střihu, který může zakrývat chyby, jako nesprávně posazený čenich nebo dlouhý nos, ploché čelo, úzkou lebku nebo úzkou tlamičku.

Barva: Barva může být

1) **ČERVENÁ:** červeně hnědá, trochu černé barvy na vousech a na bradě povoleno;

Detailní popis:

Červená barva může mít odstíny od tmavě mahagonové po ohnivě červenou – všechny celkem stejně přijatelné.

Vady:

Nevýrazná barva, světle žlutohnědá, blond nebo s pálením.

2) **BELGE:** směs černé a červenohnědé, obvykle s černou maskou a vousy;

Detailní popis:

Název Belge pochází z originálního standardu. Tato barva málokdy vypadá bezvadně. Jednotlivé chloupky jsou složeny ze dvou barev (v pruzích nebo se sytě červená s černou prolínají). Výsledkem je zbarvení kouřové nebo jakoby umazané od sazí. Barva Belge je často vylepšena černou maskou a ušima. Jelikož může barva Belge přenášet recesivní geny pro černou s pálením, mohou se u těchto psů vyskytovat znaky pálení.

Vady:

Zřetelné stínování nebo sedlo v jinak celistvé barvě srsti.

3) **ČERNÁ S PÁLENÍM:** černá s jednolitými červeně hnědými znaky, rozprostírajícími se pod bradou, na nohou, nad oběma očima, v okolí okrajů uší a okolo řitního otvoru;

Detailní popis:

Znaky pálení by neměly prosakovat do základní černé barvy a měly by ležet čistě na místech, na která jsme zvyklí u plemen psů, běžně se vyskytujících v barvě černé s pálením. Černý pes, který má červenou hlavu, nebo pouze pálení na nohách, **NENÍ** černý s pálením. Někdy se grifonci rodí se správně rozloženým pálením, ale později se pálení rozšiřuje po vzoru airedale teriéra, takže se z nich stanou tříslově zbarvení psi s černým sedlem. Tito nesprávně zbarvení psi by neměli být vystavováni nebo použiti v chovu, jestliže se mají v chovu udržet správné geny pro barvu černou s pálením. Barva by měla být sytě černá s výraznými, tmavými znaky pálení.

Vady:

Jakékoli jiné než obvykle umístěné znaky pálení. Rozšířené pálení nebo červená barva prosakující ven z ohraničených míst pálení.

Barva – pokračování

4) ČERNÁ: Celočerná.

Detailní popis:

Celočerné zbarvení by mělo být co možná nejvíce sytě černé. Belgičtí grifonci mívají rezavý nebo stříbrný nádech v podsadě. Mělo by se dbát na to, aby byla tato srst odstraňována, a tím zůstane tvrdá krycí srst čistě černá. Někteří černí belgičtí grifonci mají v dospívání po těle roztroušeny jednotlivé bílé chlupy. Často to bývají právě nejlépe zbarvení jedinci se správnou strukturou srsti. Tyto bílé chlupy se obvykle vytráť v dospělosti nebo po příštím vytrimování.

Vady:

Jakákoli jiná barva srsti než čistě černá.

Black and Tan

Belge

Barva: Jakékoli bílé chlupy jsou vážnou vadou, kromě prošedivělých chlupů na tlamě starého psa, což je normální.

Diskvalifikující vady: Bílá skvrna nebo lysinka kdekoli v srsti.

Detailní popis:

Viditelná bílá srst v kterékoliv barvě grifonků je vážnou vadou vyjma třídy dorostu, psi s bílými skvrnami a lysinkami musí být vyloučeni z chovu.

Každý pes, který má všude na těle přesně stejnou barvu, obzvláště na hlavě, krku, ramenech a u řitního otvoru (místa, která jsou pravidelně využívána při práci či odpočinku), by měl být prohlédnut, zda nebyl uměle dobarven.

Grifonci mají čokoládový faktor, který může předávat čokoládové nebo játrové zbarvení nezávisle na typu srsti. Těmto psům naprosto chybí černý pigment. Oči, čenich, polštářky tlapek, drápky a oční víčka u nich mají stejnou barvu jako srst. Vyskytují se ve škále od světle do tmavě hnědé, nikdy však nebudou černí. Čokoládový faktor je doprovázen depigmentovaným nosem, což je vada vylučující z chovu. Psi, kteří vykazují čokoládový faktor, nesmí být použiti v chovu nebo vystavováni.

Chůze: Pohyb je přímočarý, účelný klus, přiměřeně prostorný a vydatný, zůstává při něm pevná hřbetní linie.

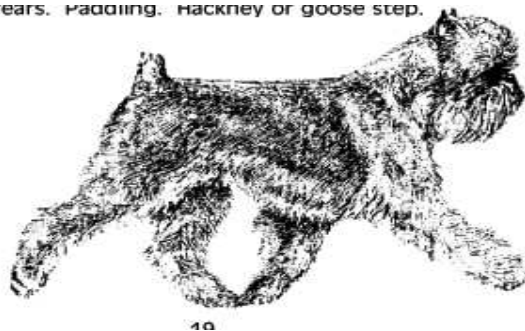
Detailní popis:

Grifonci by si měli vykračovat živě a měkce. Měla by vzniknout pravidelná dvojitá linie stop. Se zvyšující se rychlostí se mohou stopy mírně přibližovat k těžišti, což je normální. Špatný pohyb by měl být u malého plemene vždy zaznamenán.

Vady:

Vysoké zvedání nohou. Vázaný chod. Pádlování. Úzký chod nebo mimochod.

use rears. padding. Hackney or goose step.

Povaha:

Inteligentní, ostražitý a citlivý. Velmi sebevědomý.

Detailní popis:

Povaha je z velké části ovlivněna prostředím a zkušenostmi. Grifonci jsou velmi citliví na tvrdé zacházení a díky své vysoké inteligenci je nikdy nezapomenou. Nenechají se do ničeho nutit. Trpělivost a jemné zacházení se vyplatí, budou vám dychtivě dělat radost a navíc milují pochvalu. Ať už je štěňátko jenom mazlíček nebo bude chodit po výstavách, majitel musí svého grifonka socializovat a vystavovat novým zážitkům, aby mohl emocionálně a mentálně růst. Lidem, které znají, jsou oddaní, k cizím lidem často nedůvěřiví. Grifonci se špatnou povahou by neměli být použiti v chovu.

Vady:

Bázlivost, ostrost nebo nervozita.

Grifonci se obvykle rádi předvádějí a měli by vždy být drženi na volném vodítku. V ideálním případě by se měli předvádět na volno. Jestliže je nutné psa znovu prohlédnout, nenaklánějte se prosím nad psem na podlaze, nýbrž raději zvedněte psa zpátky na stůl. Při prohlížení tlamičky si prosím uvědomte, že násilné zvedání horního pysku může odtrhnout nosní přepážku a grifonek pak zpanikaří. Často je lepší požádat předvádějícího, aby skus psa ukázal sám.

Diskvalifikující vady dle standardu AKC:

Nosní houba depigmentovaná nebo jiné barvy než černé.

Podkus – horní čelist vyčnívající přes dolní čelist.

Trvale viditelný jazyk.

Bílé skvrny každého druhu kdekoli v srsti.

Bodování

Bodování je pomocníkem při posuzování důležitosti určitých znaků u grifonků. Nemělo by být používáno tak, že budou jednotlivé části nadřazeny celkové kvalitě a vyrovnanosti psa.

Hlava

Lebka	5
Nos a stop	10
Oči	5
Skus, brada, čelisti	10
Uši	<u>5</u>
	35

Osrstění

Barva	12
Struktura srsti	<u>13</u>
	25

Trup a celkové utváření

Trup (hrud' a žebra)	15
Chůze	10
Nohy a tlapky	5
Celkový vzhled	<u>10</u>
(krk, hřbetní linie a nesení ocasu)	40

Celkem **100**